

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ
.....

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Π Ρ Ο Σ

ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΤΟΥ 13ΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

.....

15 - 16 - 17 ΙΟΥΝΗ 1986

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΖΗΝΩΝΟΣ 7-9 - ΤΗΛ. 5243.785 & 5225.234

Ε Ι Σ Η Γ Η Τ Ι Κ Η Ε Κ Θ Ε Σ Η Τ Η Σ Δ Ι Ο Ι Κ Η Σ Η Σ

Π Ρ Ο Σ

ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΤΟΥ Ι3^{ΟΥ} ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

.....

Αγαπητοί Συνάδελφοι Αντιπρόσωποι του Ι3ου Συνεδρίου της Ομοσπονδίας
Οικοδόμων και Συναφών Επαγγελημάτων Ελλάδας,

Αγαπητοί Προσκεκλημένοι της Ομοσπονδίας μας,

Από μέρους της απερχόμενης Διοίκησης, απευθύνουμε θερμό, αγωνιστικό χαιρετισμό.

Θερμό, ταξικό χαιρετισμό απευθύνουμε προς όλους τους Οικοδόμους και τους Εργαζόμενους στα Συναφή Επαγγέλματα.

Καλωσορίζουμε τους συναδέλφους εκπροσώπους των Συνδικάτων των άλλων χωρών, που τιμούν με την παρουσία τους το Συνεδριό μας.

Συναδελφικό χαιρετισμό απευθύνουμε στους εκπροσώπους αδελφών οργανώσεων της χώρας μας, που βρίσκονται σήμερα ανάμεσά μας.

Στα τρία χρόνια που πέρασαν απ' το προηγούμενο (Ι2ο) Συνεδριό μας ο κλάδος μας ανάπτυξε έντονη αγωνιστική δραστηριότητα για τη λύση των οξυμένων κλαδικών προβλημάτων. Μαζί με την υπόλοιπη εργατική τάξη αγωνίστηκε για την απόκρουση της επίθεσης εργοδοσίας και κυβέρνησης ενάντια στο βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων, για την ανάκληση αντεργατικών μέτρων και νόμων, για τον εκδημοκρατισμό του συνδικαλιστικού κινήματος και της δημόσιας ζωής, για την ανάπτυξη της ταξικής αλληλεγγύης, για την ύφεση, τον αφοπλισμό και την ειρήνη.

Η απερχόμενη Διοίκηση, στα τρία αυτά χρόνια, οργάνωσε τους αγώνες του κλάδου σύμφωνα με τις αποφάσεις του Συνεδρίου, ακολουθώντας με συνέπεια και σταθερότητα τον ταξικό αγωνιστικό δρόμο που έχει χαράξει ο κλάδος μας με τις αγωνιστικές του παραδόσεις.

Αποτέλεσμα αυτής της αγωνιστικής κατεύθυνσης και των επίμονων αγώνων που πραγματοποίησε ο κλάδος αυτό το διάστημα είναι ότι ερχόμαστε σήμερα στο Συνέδριό μας με μιά σειρά κατακτήσεις. Κανείς δεν μας χάρισε τίποτα. Οτι πετύχαμε ήταν αποτέλεσμα της Οργάνωσης της ενότητας και του αγώνα μας. Και τα τρία αυτά στοιχεία της δράσης μας χρειάζεται να ενισχυθούν ακόμα περισσότερο γιατί παρά τις επιτυχίες μας η ζωή μας δεν βελτιώθηκε, τα προβλήματα οξύνονται και οι προοπτικές δεν είναι καλές αν με τον αγώνα όλων των εργαζομένων δεν επιβληθεί μιά άλλη πολιτική αντιμετώπισης της κρίσης προς όφελος των εργαζομένων με χτύπημα της ασυδοσίας ντόπιων και ξένων μονοπωλίων.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

Η Οικονομία της χώρας μας πλήττεται από βαθιά και παρατεταμένη κρίση. Η κρίση αυτή εμφανίζεται στη χώρα μας πιδ οξυμένη απ' ότι στις άλλες καπιταλιστικές χώρες λόγω του εξαρτημένου χαρακτήρα της Οικονομίας μας, των επιπτώσεων από τη συμμετοχή της χώρας στην Ε.Ο.Κ., καθώς και των υπέρογκων στρατιωτικών δαπανών.

Η στασιμότητα του Αναθάριστου Εθνικού Προϊόντος, η στασιμότητα των επενδύσεων, ο φηλός πληθωρισμός, η μαζική ανεργία, η υπερχρέωση της χώρας στο εξωτερικό, τα τεράστια ελλείματα και άλλες εκδηλώσεις της κρίσης περιπλέκουν και οξύνουν την κατάσταση της Οικονομίας.

Βαριές είναι οι συνέπειες πάνω στην εργατική τάξη και τα πλατύτερα στρώματα των εργαζομένων που ζουν με το βραχνά της ανεργίας και της ακρίβειας, που ζουν βλέποντας καθημερινά να υποβαθμίζεται το βιοτικό τους επίπεδο.

Η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όχι μόνο δεν ακολουθεί μιά πολιτική εξόδου από την κρίση προς όφελος του λαού, αλλά με τα μέτρα που πήρε τον περασμένο Οκτώβρη και συνεχίζει να παίρνει προκαλεί μεγαλύτερα αδιέξοδα. Η Κυβέρνηση εγκαταλείποντας κάθε στόχο αλλαγής, υποτάχθηκε στις εντολές της Ε.Ο.Κ., του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (Δ.Ν.Τ.) και του ΣΕΒ και διάλεξε να διαχειριστεί την κρίση υπέρ των μονοπωλίων και σε βάρος της εργατικής τάξης και του λαού.

Η κατάργηση της Α.Τ.Α., το πάγωμα των μεροκάματων, μισθών και συντάξεων, οι πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου, η εφάπαξ εισφορά του πλήττει κύρια τους Επαγγελματοβιοτέχνες και Ελευθεροεπαγγελματίες είναι μέτρα που οδηγούν στη μείωση του βιοτικού επιπέδου των εργατών και εργαζομένων και σε αύξηση των κερδών της πλουτοκρατίας.

Νέα αντεργατικά μέτρα προγραμματίζονται με βάση τις προτάσεις Χαλικιά. Ήδη άρχισαν με τις προβληματικές και προετοιμάζονται με το ωράριο.

Είναι φανερό ότι μιά τέτοια πολιτική ενισχύει αυτούς που δημιούργησαν την κρίση, δηλ. τη μεγαλοεργοδοσία, ντόπια και ξένη.

Οι προκάτοχοι της σημερινής κυβέρνησης, οι συντηρητικές δυνάμεις έχουν βαριές ευθύνες για τη δημιουργία των προβλημάτων και της κρίσης. Σήμερα είναι σύμφωνες με την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης και δεν πείθουν κανένα εργαζόμενο με το δημαγωγικό ενδιαφέρον τους. Δεν προτείνουν ουσιαστικά τίποτα το διαφορετικό. Πιέζουν για περισσότερα προνόμια προς το κεφάλαιο και δηλώνουν ευχαριστημένοι που η Κυβέρνηση υιοθετεί το πρόγραμμά τους, όπως έκαναν πρόσφατα με τα μέτρα Χαλικιά.

Με την οικονομική πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση και συμφωνούν οι συντηρητικές δυνάμεις, η Η.Δ. και η μεγαλοεργοδοσία η κρίση θα συνεχίζεται και συνεχώς θα οξύνεται. Θα μεγαλώνει η ανεργία, θα τρέχει ο πληθωρισμός, θα φουντώνει η ακρίβεια, θα μεγαλώνουν τα ελλείματα και το εξωτερικό χρέος, θα βαθαίνει η εξάρτηση της Οικονομίας.

Διέξοδος απ' αυτή την κατάσταση υπάρχει. Βρίσκεται σ' αυτό που με επιμονή προτείνει και παλεύει το συνδικαλιστικό και γενικότερα το μαζικό κίνημα.

Η διέξοδος βρίσκεται σε μιά οικονομική πολιτική που κατεύθυνση θα έχει:

- Τον εκδημοκρατισμό, την εξυγίανση, τη διεύρυνση του Δημόσιου τομέα της Οικονομίας και την ανάδειξή του σε μοχλό που θα κινήσει την Οικονομία για μιά ανεξάρτητη ανάπτυξη προς όφελος του λαού και του τόπου.

- Την προστασία της ντόπιας παραγωγής και των εθνικών πόρων, την αντιμετώπιση των συνεπειών απ' την ένταξη στην Ε.Ο.Κ. και την απόκρουση της θύελλας που πλήττει την ελληνική παραγωγή με τη λήξη της μεταβατικής περιόδου ένταξης στην Κοινή Αγορά απ' τις αρχές του 1986.

- Τον έλεγχο της ασυδοσίας των μονοπωλίων.

- Τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων με άνοδο της αγοραστικής τους δύναμης, ώστε να διευρύνεται η εσωτερική αγορά, να αυξάνονται οι παραγωγικές επενδύσεις και να αντιμετωπίζεται η κρίση και η ανεργία.

- Την αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος, υπέρ των εργαζομένων.
- Τη λήψη αποφασιστικών μέτρων ελέγχου των τιμών και το χτύπημα της ασυδοσίας στη διαμόρφωσή τους απ' τα μονοπώλια.
- Την εξυγίανση των προβληματικών επιχειρήσεων, τη διασφάλιση του δημόσιου χαρακτήρα τους και τη διασφάλιση της δουλειάς των εργαζομένων.
- Την ουσιαστική συμμετοχή των εργαζομένων στις δημόσιες επιχειρήσεις, τον εργατικό έλεγχο στις ιδιωτικές και κύρια τις μονοπωλιακές επιχειρήσεις.

Αυτές οι προτάσεις αγνοούνται απ' την Κυβέρνηση και η πολιτική της βρίσκει ριζικά αντίθετη την πλειοψηφία της εργατικής τάξης αλλά και πλατύτερων στρωμάτων των εργαζομένων. Αναπτύσσονται ενωτικοί αγώνες και διεκδικείται το μέτωπο ενάντια σ' αυτή την αντεργατική, αντιλαϊκή οικονομική και εισοδηματική πολιτική.

Οι αγώνες αυτοί πέρα απ' την υπεράσπιση του βιοτικού επιπέδου, αποκτούν εθνικό χαρακτήρα για τη σωτηρία της Εθνικής Οικονομίας, την οποία υποθηκεύει η Κυβέρνηση με την αποδοχή του ελέγχου από το Δ.Ν.Τ. και την Ε.Ο.Κ.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

Στα χρόνια που πέρασαν απ' το προηγούμενο Συνέδριό μας, αναπτύχθηκαν μαζικοί, ενωτικοί αγώνες των εργαζομένων για την υπεράσπιση του βιοτικού τους επιπέδου, κατά της ανεργίας, ενάντια σε αντεργατικούς και αντιδημοκρατικούς νόμους. Πάλεψαν κατά των απολύσεων, των κυβερνητικών παρεμβάσεων στο συνδικαλιστικό κίνημα, κατά της ακρίβειας και το κλείσιμο επιχειρήσεων, καθώς και για γενικότερα λαϊκά προβλήματα. Μπορούμε να πούμε ότι η ανάπτυξη των αγώνων και η συμμετοχή σ' αυτούς χιλιάδων και χιλιάδων εργαζομένων ακολούθησε μία αντίστροφη πορεία απ' την κυβερνητική πολιτική.

Όσο η κυβερνητική πολιτική στρεφόταν όλο και σε συντηρητικότερες κατευθύνσεις τόσο μεγαλύτερη ήταν η ανάπτυξη των αγώνων και συμμετοχή των εργαζομένων σ' αυτούς. Έτσι ενώ το 1982 οι απεργοί ήταν 800 χιλιάδες, το 1985 έχουμε 3.992.000 απεργούς. Αν κρίνουμε από τις μέχρι τώρα κινητοποιήσεις οι αριθμοί των απεργών το 1986 θα ξεπεράσουν κατά πολύ τους αντίστοιχους του 1985.

Η κυβέρνηση για να ανακόψει τους αγώνες των εργαζομένων δεν διστάζει να παίρνει όλο και πιο συχνά σκληρά μέτρα που έπαιρναν και οι προκάτοχοί της σε βάρος των εργαζομένων. Βέβαια αυτό δεν είναι καθόλου παράξενο. Η πολιτική της λιτότητας πάει χέρι-χέρι με τον αυταρχισμό. Έτσι η κυβέρνηση διατήρησε και χρησιμοποίησε όλο το αντεργατικό νομικό οπλοστάσιο που παρέλαβε και δεν παρέλειψε να το συμπληρώσει και με νέους αντεργατικούς νόμους. Η υποχρεωτική διαιτησία του ν. 3239/55 έγινε το προσφιλές μέτρο του Υπουργείου Εργασίας ενάντια στους αγώνες για Συλλογικές Συμβάσεις, καταργώντας στην πράξη την 87 Δ.Σ.Ε.

Συμπληρώθηκε η αντεργατική νομοθεσία με νέους αντεργατικούς νόμους και άρθρα, όπως το άρθρο 27 του ν. 1320/83, ο νόμος που επεκύρωσε τις πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου για την απαγόρευση των αυξήσεων, το άρθρο 4 για την απεργία στο χώρο της Κοινής Ωφέλειας και το άρθρο 15 του ν.1264/82 για την άρση της συνδικαλιστικής προστασίας.

Επίμονα προσπαθούν να καταργήσουν στην ουσία το δικαίωμα της απεργίας. Από τον Οκτώβρη του 1985 όλες τις απεργίες για οικονομικά αιτήματα τα Δικαστήρια τις βγάζουν παράνομες και καταχρηστικές. Στα Δικαστήρια παραπέμφθηκαν και εργοτάξια στην Αθήνα και της επαρχίας που διεκδικούσαν το 7ωρο.

Η αστυνομική βία ενάντια σε απεργούς γίνεται όλο και πιο συχνή μη έχοντας να ζηλέψει τίποτα απ'το παρελθόν. Τη δοκίμασαν και οι συνάδελφοι συνδικαλιστές του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθήνας το Φλεβάρη του 1985 και πολλοί άλλοι.

Η συκοφάντηση των αγώνων έγινε η προσφιλής μέθοδος της κυβέρνησης που αντιμετωπίζει τους εργαζόμενους σαν εχθρό. Κάθε απεργία βαφτίζεται "πολιτική", "υπονόμευση της Οικονομίας", "υπονόμευση της αλλαγής", "ετερόκλητη συμμαχία" και τελευταία "υπονόμευση του έθνους".

Κάνει ότι μπορεί να διασπάσει τους εργάτες, να τους διαχωρίσει σε υψηλόμισθους και χαμηλόμισθους, σε μόνιμους και έκτακτους.

Ακόμα προσπαθεί να τους πείσει ότι οι αγώνες τους είναι χωρίς αποτέλεσμα και άδεια αγωνίζονται, για να περάσει την ηττοπάθεια. Όμως οι αγώνες είναι αποτελεσματικοί και είναι δεκάδες οι περιπτώσεις όπου η εργοδοσία υποχρεώθηκε να δώσει αυξήσεις πέρα από αυτές που καθόρισε η Κυβέρνηση.

Βέβαια οι αγώνες στόχο έχουν την υπεράσπιση του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων και την εφαρμογή μιάς πολιτικής προς όφελος τους και όχι σε βάρος τους.

Οι παραπάνω θεωρίες εφευρίσκονται απ' την Κυβέρνηση για να διασπάσει τους εργαζόμενους, να τους μετατρέψει σε απεργοσπάστες για να μπορέσει έτσι να περάσει την πολιτική της. Για το σκοπό αυτό η κυβέρνηση προσπαθεί να μετατρέψει σε απεργοσπαστικό μηχανισμό την συνδικαλιστική της παράταξη και όταν και αυτό δεν επιτυγχάνεται δεν διστάζει να παρεμβαίνει απροσημάτιστα στο συνδικαλιστικό κίνημα, καταργώντας κάθε έννοια αυτοτέλειάς του και δημοκρατικής του λειτουργίας.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ Σ.Κ. - Η Γ.Σ.Ε.Ε. ΚΑΙ Ο ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Οι εξελίξεις που σημειώθηκαν στο συνδικαλιστικό κίνημα απ' τον περασμένο Οκτώβρη, με την κατάφωρη κυβερνητική επέμβαση στη Γ.Σ.Ε.Ε. την καθαίρεση της εκλεγμένης διοίκησης και το διορισμό εγκάθετων, καθώς και το συνέδριο-παρωδία που οργάνωσαν οι διορισμένοι στις αρχές Απρίλη, έγινε προσπάθεια από την κυβερνητική παράταξη να παρουσιαστούν σαν κρίση του συνδικαλιστικού κινήματος.

Δεν είναι αλήθεια. Το συνδικαλιστικό κίνημα της χώρας μας δεν βρίσκεται σε κρίση. Αντίθετα μάλιστα. Ακολουθεί ανοδική πορεία, αυξάνονται οι οργανωμένες δυνάμεις, ξεπερνιούνται αδυναμίες, νέες διαφοροποιήσεις γίνονται και ενισχύεται το αγωνιστικό μέτωπο, αναπτύσσονται ενωτικοί συντονισμένοι αγώνες και ο ρόλος του συνδικαλιστικού κινήματος καθημερινά ανεβαίνει όλο και περισσότερο βάζει τη σφραγίδα του στις εξελίξεις. Λιγριβώς αυτός ο αυξανόμενος ρόλος του συνδικαλιστικού κινήματος είναι που στέκεται εμπόδιο στο πέρασμα της αντεργατικής εισοδηματικής πολιτικής.

Η οργανωμένη αντίθεση της εργατικής τάξης στις αντεργατικές επιλογές της κυβέρνησης είναι αυτή που την αναγκάζει να δείχνει το πραγματικό της πρόσωπο, να καταφεύγει στον αυταρχισμό και στις κατάφωρες επεμβάσεις. Το συνδικαλιστικό κίνημα δεν βρίσκεται σε κρίση. Σε κρίση βρίσκεται η κυβερνητική πολιτική, που είναι αντίθετη με τη θέληση και τα συμφέροντα της συντριπτικής πλειοψηφίας της εργατικής τάξης. Σε κρίση βρίσκεται η κυβερνητική συνδικαλιστική παράταξη που κινείται να παίξει το ρόλο του κοινού απεργοσπάστη, να υποστηρίξει μιά αντεργατική πολιτική, προκαλώντας σοβαρά προβλήματα συνείδησης σε μέλη και στελέχη της, που τελικά συμπαρατάσσονται με τη μαχόμενη εργατική τάξη.

Η Κυβέρνηση, όταν τον περασμένο Οκτώβρη στη Γ.Σ.Ε.Ε. διαμορφώθηκε αγωνιστική πλειοψηφία, αφού συνδικαλιστές της παράταξης της διαχώρισαν τη θέση τους με τα αντεργατικά μέτρα, σεβόμενοι τις αποφάσεις του 22ου Συνεδρίου της Συνομοσπονδίας, δεν δίστασε να παρέμβει και με δικαστική απόφαση να καθαιρέσει την εκλεγμένη Διοίκηση της Γ.Σ.Ε.Ε. και να διορίσει εγκάθετους. Το Συνδικαλιστικό κίνημα αντέδρασε και στα αιτήματα των αγώνων περιλήφθηκε και το αίτημα για αποκατάσταση της δημοκρατικής ομαλότητας στη Γ.Σ.Ε.Ε. Μέσα απ'τους αγώνες οι διορισμένοι εγκάθετοι απομονώθηκαν απ'την εργατική τάξη. Η πλήρης απομόνωσή τους φάνηκε πρόσφατα στο 23ο Συνέδριο -
- παρωδία που οργάνωσαν.

Παρά το γεγονός ότι το 23ο Συνέδριο της Γ.Σ.Ε.Ε. οργανώθηκε από τους διορισμένους, παρά τα μαγειρέματα που έκαναν στους συσχετισμούς, παρά τις δόσοληψίες με την "αφρόκρεμα" του εργατοπατερισμού και των χουντικών τύπου Λυκιαρδόπουλου και Σουμπασάκη, παρά την ανεξέλεγκτη χρησιμοποίηση των κονδυλίων της Εργατικής Εστίας και του Βο/ο του Υπουργού Εργασίας, η πολυπόθητη για την κυβερνητική παράταξη, "αυτοδυναμία" δεν επιτεύχθηκε. Το Συνέδριο-φιάσκο που οργάνωσαν κατάληξε στην πλήρη απομόνωσή τους από την Εργατική Τάξη.

Η σταθερή στάση της Ομοσπονδίας μας και άλλων δευτεροβάθμιων συνδικαλιστικών Οργανώσεων για αποχή από το Συνέδριο-παρωδίας, καθώς και η κοινή στάση των δημοκρατικών συνδικαλιστικών παρατάξεων για μη νομιμοποίηση του νόθου συνεδρίου, ήταν αυτή που έδειξε τη γύμνια του κυβερνητικού συνδικαλισμού. Η Ομοσπονδία μας έκανε μία ύστατη προσπάθεια, παραμονές του Συνεδρίου, να μην προχωρήσουν στην παρωδία. Το Δικαστήριο, όπως και στις άλλες περιπτώσεις απόρριψε την προσπάθειά μας. Η "διοίκηση" που εκλέχτηκε απ'το νόθο συνέδριο δεν εκπροσωπεί την Εργατική Τάξη. Δεν την αναγνωρίζουμε και συνεχίζουμε τον αγώνα για γνήσιο, δημοκρατικό συνέδριο στη Γ.Σ.Ε.Ε. Για να υπάρξει τέτοιο Συνέδριο, πρέπει να εξασφαλιστούν σαν προϋποθέσεις διεξαγωγής του αυτές που διαμορφώθηκαν στο 22ο Συνέδριο της Γ.Σ.Ε.Ε., που μπορεί να μην ήταν όπως θα επιθυμούσαμε και έπρεπε γνήσιο, αλλά ήταν ένα βήμα μπροστά σε σχέση με το παρελθόν.

Τη διεξαγωγή του Συνεδρίου πρέπει ν'αναλάβει η εκλεγμένη απ'το 22ο Συνέδριο Διοίκηση, ή Επιτροπή από τους Προέδρους των πέντε μεγαλύτερων Ομοσπονδιών και πέντε μεγαλύτερων Εργατικών Κέντρων ή επιτροπή αντιπροσωπευτική των συνδικαλιστικών τάσεων, κοινά αποδεκτή.

Νομίζουμε ότι αυτή η πρότασή μας που είναι και πρόταση όλων των δυνάμεων που πάλεψαν για γνήσιο Συνέδριο στη Γ.Σ.Ε.Ε. είναι αυτή που μπορεί ν'αποκαταστήσει τη νομιμότητα στην κορυφαία συνδικαλιστική οργάνωση της χώρας μας.

Πρέπει να σταματήσουν οι δικαστικές παρεμβάσεις, να καταργηθούν οι μηχανισμοί εξαγοράς και το αίσχος της Εργατικής Εστίας. Με γνήσιες διαδικασίες να γίνονται οι αρχαιρεσίες και όποιος έχει τις δυνάμεις να παίρνει αυτό που του ανήκει, ακόμα και την πλειοψηφία αν την έχει.

Για έναν τέτοιο εκδημοκρατισμό παλεύει η Ομοσπονδία μας. Για ένα τέτοιο γνήσιο Συνέδριο στη Γ.Σ.Ε.Ε. παλεύουμε μαζί με άλλες συνδικαλιστικές Οργανώσεις. Σ'αυτό αποβλέπει και η απόφαση που πήρε η Διοίκηση στις 17 του Μάη να ζητήσει έκτακτο Συνέδριο στη Γ.Σ.Ε.Ε. με το 1/4 των οργανώσεων βάση του καταστατικού της Συνομοσπονδίας και με τις προϋποθέσεις που τέθηκαν από τα συνδικάτα και που χωρίς αυτές δεν μπορεί να γίνει καμιά συζήτηση. Αν δεν γίνει Συνέδριο με τους όρους, τουλάχιστον του 22ου, εμείς με καμιά μας ενέργεια δεν πρόκειται να νομιμοποιήσουμε τους παράνομους της Γ.Σ.Ε.Ε.

Μέχρι να γίνουν πράξη όλα αυτά και να υπάρξει γνήσια και δημοκρατικά εκλεγμένη διοίκηση στη Γ.Σ.Ε.Ε. δεν σημαίνει ότι μένουμε με σταυρωμένα χέρια. Τα προβλήματα είναι τέτοια που δεν σηκώνουν ολιγωρία.

Η εργατική τάξη πρέπει να δώσει συντονισμένα την απάντησή της, όπως συντονισμένα πρέπει να συνεχίσει και να εντείνει την πάλη για την εφαρμογή μίας άλλης πολιτικής, υπέρ των εργαζομένων.

Σ'αυτή την κατεύθυνση η Ομοσπονδία μας πρωτοστατεί και συμμετέχει σε κάθε προσπάθεια συντονισμού και κοινής πάλης όλων των εργαζομένων. Με άξονες τον εκδημοκρατισμό του συνδικαλιστικού κινήματος και της Γ.Σ.Ε.Ε. και τα οξυμένα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα των εργαζομένων η Ομοσπονδία μας πρωτοστάτησε στη δημιουργία και συμμετέχει στην Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα (Σ.Ε.Α.).

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Ο κλάδος μας στο τρίχρονο διάστημα που εξετάζουμε, είχε έντονη αγωνιστική παρουσία όχι μόνο για τα γενικά προβλήματα που απασχολούν την εργατική τάξη αλλά και για τα κλαδικά προβλήματα. Η Ομοσπονδία με βάση το ψήφισμα του 12ου Συνεδρίου και τις αποφάσεις του Γενικού Συμβουλίου, της Διοίκησης και της Εκτελεστικής Γραμματείας, πρόβαλε τα αιτήματα του κλάδου, οργάνωσε και καθοδήγησε τους αγώνες για τη διεκδίκησή τους.

Χρησιμοποιήσαμε ποικίλες μορφές πάλης ανάλογα με τις συνθήκες και την οξύτητα των προβλημάτων, καθώς και τη γνώμη των οργανώσεων. Από τις κατώτερες -παραστάσεις, διαβήματα, πιεττοφορίες- μέχρι τις ανώτερες -απεργίες τοπικές, περιφερειακές, πανελλαδικές, καθώς και απεργιακές

συγκεντρώσεις και πορείες προς τα Υπουργεία και τις Νομαρχίες.

Χρησιμοποιήθηκαν και νέες μορφές. Τρεις φορές στο διάστημα αυτό έγιναν συγκεντρώσεις απεργών απ' όλη την Ελλάδα στην Αθήνα. Στις 21 Απρίλη όταν ανακοινώθηκαν οι προϋποθέσεις σφαγείο για το επίδομα, στην Αθήνα χρησιμοποιήθηκε η μορφή της ολιγόωρης κατάληψης των Ο.Α.Ε.Δ., που σε συνδυασμό με την κήρυξη απεργίας για την άλλη μέρα είχαν αποτέλεσμα να ανατραπεί η απόφαση για τις προϋποθέσεις. Χρησιμοποιήθηκε ακόμα σαν μορφή η στάση εργασίας, για πρώτη φορά από τους Οικοδόμους, κύρια σε εργοτάξια για την εφαρμογή του 7ωρου-35ωρου.

Συνολικά στα τρία αυτά χρόνια πραγματοποιήθηκαν με αποφάσεις των Οργάνων της Ομοσπονδίας 19 Πανελλαδικές απεργίες με 24ωρη διάρκεια και 3 με 48ωρη διάρκεια. Την ίδια περίοδο και στο διάστημα μεταξύ των Πανελλαδικών κινητοποιήσεων πραγματοποιήθηκαν 8 24ωρες απεργίες στην περιοχή Αττικής, μία (Ι) 24ωρη στην Αττική, Πάτρα, Λάρισα για τις αναπηρικές συντάξεις, μία (Ι) 24ωρη στην Αττική, Πάτρα, Θεσσαλονίκη, Λάρισα και όσες περιοχές είχαν αποφασίσει για το 7ωρο και δεκάδες περιφερειακές και τοπικές απεργίες σε πολλές πόλεις, περιοχές ή εργοτάξια.

Οι αγώνες που οργανώθηκαν απ' την Ομοσπονδία για τη λύση των κλαδικών προβλημάτων ήταν προγραμματισμένοι και με κλιμάκωση όσο η κυβέρνηση ακολουθούσε παρελκυστική τακτική και δεν έδινε λύσεις στα προβλήματά.

Πιστεύουμε ότι ο προγραμματισμός και η κλιμάκωση των αγώνων απ' την Ομοσπονδία μας ήταν γενικά σωστός, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν θα μπορούσαν να γίνουν και άλλα πράγματα ή να χρησιμοποιηθούν και άλλες μορφές.

Το ζήτημα με τις μορφές πάλης και τη διάρκεια των αγώνων χρειάζεται να είναι πάντα στην προσοχή μας και στις συζητήσεις μας ώστε να πετυχαίνουμε τους καλύτερους συνδυασμούς και τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα. Όλες οι γνωστές μορφές πάλης, καθώς και όσες γεννήσει η ίδια η ζωή πρέπει να χρησιμοποιούνται αρκεί κάθε φορά να αποφασίζουμε με βάση τις συγκεκριμένες συνθήκες και με βάση ποιά απ' όλες τις μορφές συσπειρώνει τις μεγαλύτερες δυνατών δυνάμεις.

Χαρακτηριστικά των αγώνων που πραγματοποιήθηκαν ήταν η ενότητα και μαζικότητα. Πήραν μέρος στις απεργιακές και άλλες κινητοποιήσεις συνάδελφοι διαφορετικών συνδικαλιστικών, ιδεολογικών και πολιτικών πεποιθήσεων. Βάση αυτής της ενότητας ήταν και είναι τα κοινά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε.

Έχει γίνει συνείδηση στους εργαζόμενους του κλάδου μας ότι τα προβλήματα δεν έχουν χρώμα. Δεν είναι ούτε κόκκινα, ούτε μπλε, ούτε πράσινα.

Είναι προβλήματα όλων των συναδέλφων και όλοι μαζί παλεύουμε για τη λύση τους.

Η Ομοσπονδία μας μ' αυτό το πνεύμα, μ' αυτή τη γραμμή οργάνωσε τους αγώνες και έτσι θα συνεχίσει. Βέβαια στη διάρκεια των αγώνων ακούστηκαν και διάφορες θεωρίες, κύρια απ' την ηγεσία της κυβερνητικής συνδικαλιστικής παράταξης. Ακούστηκε ότι "δεν χρειάζονται αγώνες, η κυβέρνηση θα λύσει τα προβλήματα", ή ότι "οι απεργίες γίνονται για πολιτικές και κομματικές σκοπιμότητες" ή ακόμα ότι "οι απεργίες είναι παραταξιακές και γίνονται για να πέσει η κυβέρνηση και επομένως δεν συμφωνούμε και δεν απεργούμε" κ.α.

Στόχος αυτών των θεωριών ήταν να μην πετύχουν οι αγώνες, να απομακρυνθούν απ' την πάλη οι εργαζόμενοι του κλάδου. Σε ορισμένες περιπτώσεις έκαναν την εμφάνισή τους στις παραμονές των απεργιών και απεργοσπαστικές ανακοινώσεις με ανάλογο περιεχόμενο.

Βέβαια αυτές οι θεωρίες δεν βρήκαν απήχηση στον κλάδο. Οι εμπνευστές των θεωριών και των ανακοινώσεων απομονώθηκαν και από τους ίδιους τους οπαδούς τους.

Εμείς θα θέλαμε να απαντήσουμε σε όλα αυτά με την ίδια την πείρα των αγώνων και της ζωής. Οι κατακτήσεις που είχε ο κλάδος μας τόσο παλαιότερα όσο και στα τρία τελευταία χρόνια είναι αποτέλεσμα της πάλης.

Τη μείωση του ορίου ηλικίας για σύνταξη δεν μας τη χάρισαν. Χρειάστηκε να γίνουν 31 απεργίες μαζί και οι Πανελλαδικές συγκεντρώσεις για να την πετύχουμε.

Όταν την πρώτη μέρα της 48ωρης απεργίας 12 και 13 Μάρτη 1985 πετύχαμε τη μείωση του ορίου ηλικίας κατά δύο χρόνια δεν διστάσαμε να αναστείλουμε την απεργία της δεύτερης μέρας και ακόμα δεν διστάσαμε ν' αναστείλουμε την προκηρυγμένη για τις 22 Απρίλη 1986 απεργία, όταν με τον αγώνα στις 21 Απρίλη ανατρέψαμε τις προϋποθέσεις για το επίδομα του Πάσχα. Αυτό είναι και μία απάντηση στα περί πολιτικών, παραταξιακών ή άλλων σκοπιμοτήτων.

Καλούμε τον κλάδο απορρίπτοντας τα διασπαστικά, απεργοσπαστικά κηρύγματα να συνεχίσει ενωμένος στον δοκιμασμένο, δύσκολο αλλά και όμορφο δρόμο της ενότητας και του ταξικού αγώνα.

Η ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ - ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Κάτω από την πίεση των αγώνων στα τρία αυτά χρόνια ο κλάδος υποχρέωσε την Κυβέρνηση να ικανοποιήσει μιά σειρά αιτήματα τα οποία ήταν και στην αιχμή των κινητοποιήσεων.

Με τους αγώνες κατακτήσαμε:

- 1.- Μείωση του ορίου ηλικίας για σύνταξη απ'τα 60 στα 58 χρόνια.
- 2.- Καθιέρωση του πενθήμερου με κατοχύρωσή του στη Συλλογική Σύμβαση των Οικοδόμων με παράλληλη εξασφάλιση με τον καλύτερο τρόπο του έκτου ενσήμου.
- 3.- Αύξηση του αδειόσημου από 10 σε 12 %. Έτσι επιτεύχθηκε σχετική εξομάλωση των Οικοδόμων με τους άλλους εργαζόμενους, στο θέμα της άδειας.
- 4.- Την επαναφορά των παλιών προϋποθέσεων για αναπηρική σύνταξη, με βελτίωση σ'ότι αφορά τους νέους, προϋποθέσεις που η κυβέρνηση είχε αυστηροποιήσει με νόμο το 1984.
- 5.- Την επέκταση της μηχανογράφησης στην περιοχή Αττικής και Δυτικής Πελοποννήσου.
- 6.- Τη χορήγηση αυξημένων επιδομάτων Χριστούγεννα και Πάσχα.
- 7.- Μείωση των 50 και 100, σε 40 και 80, των ενσήμων που απαιτούνται για απλή και πλήρη ασφαλιστική κάλυψη και επιδόματα ασθενείας για τα χρόνια 84 και 85. Τη ρύθμιση αυτή συνεχίζουμε να διεκδικούμε όσο διαρκεί η ανεργία.
- 8.- Την ανατροπή των προϋποθέσεων-σφαγείο που είχε βάλει το υπουργείο για το επίδομα του Πάσχα 1986.
- 9.- Τη θέσπιση ευνοϊκότερων προϋποθέσεων για τακτική επιδότηση ανεργίας για τους Οικοδόμους στις περιοχές Αττικής και Θεσσαλονίκης, ρύθμιση που ζητάμε και παλεύουμε να ισχύσει για όλη την Ελλάδα, όπως και την ευχέρεια επιλογής για τακτική ή έκτακτη επιδότηση.
- 10.- Τη συνέχιση ορισμένων περιορισμών στις εισαγωγές επίπλων απ' την Ε.Ο.Κ. μέχρι και το τέλος του 1985.
- 11.- Την αύξηση των τριετιών στις κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις εργασίας των εργαζομένων στην Οδοποιία, τους συντηρητές και την κατεργασία ξύλου.
- 12.- Τη μείωση από 900 σε 750 των ενσήμων για τον υπολογισμό τριετίας στη σύμβαση των Οικοδόμων.

13.- Βελτίωση των συντάξεων του Επικουρικού Ταμείου.

14.- Και η κορυφαία κατάκτησή μας, η ντεφάντο καθιέρωση του 7ωρου-35ωρου απασχόλησης των Οικοδόμων στην Αθήνα και μιά σειρά πόλεις. Είναι μιά πρωτοποριακή κατάκτηση και απάιτησή μας είναι να γίνει άμεσα θεσμοθέτησή του με Σύμβαση ή νόμο.

Παρά τις κατακτήσεις αυτές που είναι αποτέλεσμα σκληρής πάλης η ζωή μας δεν βελτιώθηκε γιατί το βιοτικό μας επίπεδο συμπιέζεται καθημερινά από τη φοβερή ανεργία και ακρίβεια.

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗ ΚΑΙ Η ΑΝΕΡΓΙΑ

Η κρίση που από το 1979 μαστίζει τον τομέα της Οικοδομής και των κατασκευών είναι αξεχώριστη από τη γενικότερη κρίση που μαστίζει την οικονομία της χώρας.

Η κυβέρνηση όπως δεν πήρε κανένα μέτρο για να χτυπήσει τις αιτίες της οικονομικής κρίσης δεν πήρε κανένα μέτρο και για το ξεπέρασμα της κρίσης της οικοδομής.

Έτσι η κρίση στην οικοδομή συνεχίζεται και βαθαίνει και η ανεργία του κλάδου παραμένει στα ίδια φηλά επίπεδα. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας η οικοδομική δραστηριότητα είναι πολύ κάτω απ'τα επίπεδα του 1980. Συγκεκριμένα το 1980 είχαμε άδειες για νέες οικοδομές και προσθήκες 66.717.000 κυβ. μέτρα και το 1985 είχαμε 49.340.000 κυβικά μέτρα, δηλαδή -26 % σε σχέση με το 1980.

Η Ομοσπονδία μας σ'αυτά τα τρία χρόνια είχε στο κέντρο της προσοχής της το πρόβλημα της κρίσης και της ανεργίας. Επεξεργάστηκε ολοκληρωμένη μελέτη για την κρίση στον τομέα οικοδομής - κατασκευών και προτάσεις για τη διέξοδο απ'αυτή, η οποία εγκρίθηκε απ'το Γενικό Συμβούλιο το Σεπτέμβρη του 1984 και δόθηκε στους αρμόδιους και τον τύπο. Δημοσιεύτηκε και στην εφημερίδα μας την Πανοικοδομική στο φύλλο Νο 84 το Νοέμβρη του 1984.

Από τη μεριά της κυβέρνησης δεν δόθηκε καμμιά προσοχή σ'αυτήν την τόσο σημαντική μελέτη-πρόταση και ούτε καν μας κάλεσε να την συζητήσουμε αν και είχε δώσει τέτοια υπόσχεση.

Οι προτάσεις μας (βρίσκονται στο φάκελλο κάθε αντιπροσώπου) εξακολουθούν να έχο'ν την ισχύ τους.

Η κρίση και η ανεργία του κλάδου μας μπορεί να αντιμετωπιστεί ριζικά μόνο με την υιοθέτηση των προτάσεών μας στο σύνολό τους και προς αυτή την κατεύθυνση ο κλάδος θα αγωνιστεί.

Η κυβέρνηση με τα όποια μέτρα πήρε όχι μόνο δεν αντιμετωπίζει το πρόβλημα αλλά βρίσκει σε αντίθετη κατεύθυνση απ' τις προτάσεις μας και το συμφέρον του κλάδου και των εργαζομένων. Ο νόμος 1545/85 (Εθνικό Σύστημα Προστασίας απ' την Ανεργία - Ε.Σ.Π.Α.) που έφτιαξε η κυβέρνηση όχι μόνο δεν λύνει το πρόβλημα της επιδόησης των ανέργων, όχι μόνο δεν πήρε υπ' όψη τις προτάσεις μας αλλά άφησε ανέπαφο το αναχρονιστικό σύστημα προϋποθέσεων και ύψους της τακτικής επιδόησης χειροτερεύοντάς το σε ορισμένες περιπτώσεις όπως το ύψος του ημερήσιου επιδόματος, η επιδόηση επιχειρήσεων κ.λ.π.

Κάποια ευνοϊκότερη σε σχέση με προηγούμενα ρύθμιση στις προϋποθέσεις τακτικής επιδόησης για τους οικοδόμους παρά τις τεράστιες προσπάθειές μας, ισχύουν μόνο για την Αττική και Θεσσαλονίκη, πράγμα που είναι απαράδεκτο για την Ομοσπονδία μας και παλεύουμε ώστε θα ισχύουν για όλη την Ελλάδα.

Το Νομοσχέδιο για τα στεγαστικά δάνεια που έχει καταθέσει στη Βουλή η κυβέρνηση όχι μόνο δεν λύνει το πρόβλημα της εργατικής στέγης αλλά κάνει τη λήψη των στεγαστικών δανείων ασύμφορη.

Τα προγράμματα ανεργίας μέσω των δήμων δεν αντιμετωπίζουν το πρόβλημα ανεργίας του κλάδου. Είναι έργα προσωρινά χωρίς να δημιουργούν θέσεις απασχόλησης μετά την αποπεράτωσή τους. Και το χειρότερο στις περιπτώσεις που τους δήμους ελέγχει η κυβέρνηση χρησιμοποιεί τα έργα αυτά για ρουσφετολογικές προσλήψεις, εμβιασμούς συνειδήσεων και δημιουργία απεργοσπαστικών μηχανισμών και διασπαστικών Σωματείων.

Πέρα απ' αυτά με την πολιτική λιτότητας που έχει επιβάλλει η κυβέρνηση και την περικοπή των κονδυλίων για δημόσια έργα, περιορίζονται τόσο τα προγράμματα των δήμων όσο και οι δαπάνες για δημόσια έργα με αποτέλεσμα να περιορίζεται η απασχόληση σ' αυτούς τους τομείς.

Όλα λοιπόν δείχνουν ότι παρά το γεγονός ότι με την μείωση του ορίου ηλικίας κάποιοι συνάδελφοι βγήκαν από τον κλάδο και με την καθιέρωση του 7ωρου κάποιες θέσεις εργασίας δημιουργήθηκαν, το πρόβλημα της ανεργίας θα εξακολουθήσει να είναι ο βραχνάς για τον κλάδο μας. Οι προοπτικές δεν είναι καλές. Αναθέμανση της οικονομικής δραστηριότητας δεν φαίνεται μπροστά μας αν και οι στεγαστικές ανάγκες του λαού είναι μεγάλες.

Με την πλήρη ευθυγράμμιση της κυβέρνησης στις εντολές και τους σχεδιασμούς της Ε.Ο.Κ. το μόνο που μπορεί κανείς να περιμένει είναι κάποια δραστηριότητα στον τομέα της τουριστικής υποδομής που μπορεί να δώσει μιά πρόσκαιρη απασχόληση σε ορισμένες περιοχές τουριστικά αναπτυσσόμενες αλλά θα έχει σοβαρές αρνητικές επιπτώσεις συνολικά στην οικονομία της χώρας μας (αποβιομηχανοποίηση) και στον κλάδο μας (μελλοντικά μεγάλωμα της ανεργίας).

Με βάση αυτές τις διαπιστώσεις πρέπει να το πούμε καθαρά - και να γίνει συνείδηση σ'όλο τον κλάδο και γενικότερα στους εργαζόμενους - ότι ο αγώνας κατά της ανεργίας δεν μπορεί να περιορίζεται μόνο σε επιμέρους διεκδικήσεις. Γι'αυτές παλεύαμε, παλεύουμε και θα παλεύουμε, αλλά ακόμα και η λύση όλων αυτών μόνο κάποιο προσωινό φρένο μπορεί να βάλει στην ανεργία. Για να αντιμετωπιστεί ριζικά το πρόβλημα χρειάζεται ο αγώνας μας να συνδέεται με την πάλη για μιά άλλη πολιτική οικονομικής ανάπτυξης σε όφελος του λαού και του τόπου, σε βάρος των μονοπωλίων και των μεγάλων συμφερόντων, ανεξάρτητα απ'τις επιταγές των ξένων οικονομικών κέντρων.

Βέβαια η πάλη για την εφαρμογή μιάς τέτοιας πολιτικής δεν είναι καθήκον μόνο του κλάδου μας αλλά είναι υπόθεση όλης της εργατικής τάξης και όλων των εργαζομένων που πλήττονται από τη σημερινή κατάσταση.

Ο κλάδος μας με τις λαμπρές αγωνιστικές παραδόσεις θα πρέπει και σ'αυτό το ζήτημα να σταθεί στην πρωτοπορία. Να δουλέψει για τη συσπείρωση και την κοινή πάλη της εργατικής τάξης και άλλων στρωμάτων των εργαζομένων που πλήττονται απ'την κρίση.

Απαραίτητη π.χ. είναι στο χώρο κατεργασίας ξύλου η συσπείρωση και η κοινή πάλη, όχι μόνο των εργατών και υπαλλήλων αλλά και των επαγγελματιοβιοτεχνών του χώρου για να αποκρουστούν οι σοβαρές συνέπειες απ'την ένταξη στην Ε.Ο.Κ. και το πλημμύρισμα της ελληνικής αγοράς από εισαγόμενα επιπλα και προϊόντα ξύλου που έχουν σαν αποτέλεσμα και το κλείσιμο βιοτεχνιών και την μεγάλη ανεργία συνάδελφων της κατεργασίας ξύλου. Ο κλάδος μας έχει την παλαιότερη πείρα της κοινής πάλης των φορέων της οικοδομής (οικοδόμοι, μηχανικοί, μικροκατασκευαστές), που πρέπει να αξιοποιηθεί και να αναπτυχθεί. Τέτοιες συσπειρώσεις είναι απαραίτητες ώστε μέσα απ' την ίδια την κοινή πάλη να αναπτυχθεί το μέτωπο της εργατικής τάξης και όλων των εργαζομένων.

ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ - ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ

Το πρόβλημα της στέγης είναι ένα από τα οξυμένα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι. Τα νοίκια έχουν φτάσει στα ύψη, απορροφούν μέχρι και το 40 % του εργατικού εισοδήματος και έχουν γίνει βραχνάς για τον εργαζόμενο που προσπαθεί να επιβιώσει μέσα στη λαίλαπα της ακρίβειας. Επάρκεια σπιτιών δεν υπάρχει και όλα δείχνουν ότι το στεγαστικό πρόβλημα θα οξυνθεί.

Τα στεγαστικά δάνεια απ' τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ) θα μπορούσαν να αποτελέσουν μία λύση για τους εργαζόμενους αν άλλαζε ο ασύμφορος τρόπος που δίνονταν μέχρι τώρα.

Ο κλάδος μας ενδιαφέρεται διπλά για το ζήτημα των στεγαστικών δανείων. Και γιατί πολλοί συνάδελφοι είναι άστεγοι και μένουν στο νοίκι και γιατί η χορήγηση στεγαστικών δανείων θα ανοίξει δουλειά για τους εργαζόμενους του κλάδου μας.

Η κυβέρνηση δεν αντιμετωπίζει το πρόβλημα. Ενώ κάτω από την πίεση του αγώνα μας αναγκάστηκε να εξαγγείλει 150.000 στεγαστικά δάνεια, ενώ πριν τις εκλογές του 85 έστειλε 150 χιλιάδες προεκλογικά γράμματα στους δικαιούχους τώρα αποδείχεται ότι εξαπάτησε αυτό τον κόσμο. Παραδέχεται τώρα ότι δεν θα πάρουν δάνεια 150.000 δικαιούχοι σε πέντε χρόνια (1985 - 1989) αλλά μόνο 65 χιλιάδες σε 7 χρόνια.

Κατά τη γνώμη μας ούτε τόσοι θα πάρουν γιατί με την πολιτική επιτοκίου που ακολουθεί και με το νομοσχέδιο που κατάθεσε η κυβέρνηση η λήψη δανείου απ' τους δικαιούχους είναι ασύμφορη μία και το νομοσχέδιο χειροτερεύει τους όρους χορήγησης.

Γι αυτό το σοβαρό ζήτημα απαιτούμε:

- - Να δοθούν τα στεγαστικά δάνεια στους δικαιούχους στο χρόνο που εξαγγέλθηκαν.
- - Το ύψος του δανείου να είναι στο ύψος της αγοράζομενης κατοικίας και άτοκο.
- - Να αυξηθεί η εργοδοτική εισφορά από 0,5% σε 1,5% και με ανάλογη με τις ανάγκες κρατική εισφορά έτσι που να αναπτυχθεί το κατασκευαστικό έργο και η διανομή σπιτιών απ' τον Ο.Ε.Κ. και να βγούν απ' τη μέση οι εμποροσπιτάδες και οι τράπεζες. Να παραχωρηθούν στον Ο.Ε.Κ. δημόσιες, μοναστηριακές και οι βασιλικές εκτάσεις για οικοπεδικές ανάγκες.
- - Να τεθούν κοινωνικά - οικονομικά κριτήρια για την αποπληρωμή των δανείων και σπιτιών ώστε η μηνιαία δόση να μην υπερβαίνει το 10% του οικογενειακού εισοδήματος.

- - Ειδική ρύθμιση στα παλαιά δάνεια για εξόφληση με κοινωνικά - οικονομικά κριτήρια, χωρίς τόκους και υπερημερίες.
- - Κατά την περίοδο που ο δανειοδοτηθείς μένει άνεργος να αναστέλλεται η πληρωμή της δόσης.
- - Να δημιουργηθεί επιτηρίδα αστέγων δικαιούχων Ο.Ε.Κ. και συνεχώς να συμπληρώνεται χωρίς περιορισμούς εγγραφής.
- - Για τους εργαζόμενους ενοικιαστές να θεσμοθετηθεί επίδομα ενοικίου απ' τον Ο.Ε.Κ.
- - Έλεγχος των τιμών στα νοίκια με τον καθορισμό ανώτατου όριου ενοικίου ανάλογα με την περιοχή.

ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Ο θεσμός των κλαδικών Συμβάσεων Εργασίας που αποτελεί μία κατάκτηση των εργαζομένων κινδυνεύει. Με τις Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου που έφτιαξε η κυβέρνηση για το 1986 και 1987 ουσιαστικά ο θεσμός των Συμβάσεων έχει καταργηθεί μία και η καταγγελία τους δεν φέρνει κανένα αποτέλεσμα πέρα απ' την Α.Τ.Α.-κοροΐδία που ορίζει η Κυβέρνηση.

Αλλά και προηγούμενα η τύχη των κλαδικών Συμβάσεων που έφταναν στη διαίτησία δεν ήταν καλύτερη, αφού οι αποφάσεις που έβγαιναν ήταν ακριβώς αυτό που όριζε η εισοδηματική πολιτική της κυβέρνησης.

Έτσι η πάλη μας για κλαδικές συμβάσεις αυτά τα χρόνια δυσκολεύτηκε. Παρ' όλα αυτά πετύχαμε στη σύμβαση των Οικοδόμων του '84 να περάσει το πενθήμερο και με το Ι.Κ.Α. εξασφάλισαμε το έκτο ένσημο με την προσαύξηση του ασφάλιστρο κατά 20% για κάθε μεροκάματο. Οι ώρες εργασίας όμως έμειναν στις 40 τη βδομάδα πράγμα που έθιγε το κατακτημένο εφτάωρο. Στη Σύμβαση του 1985 και παρά το γεγονός ότι το 7ωρο (35 ώρες τη βδομάδα) είχε επιβληθεί ντεφάκτο στην Αττική και σε άλλες πόλεις η κυβέρνηση αρνήθηκε να το περάσει στη σύμβαση.

Κάτω απ' την κινητοποίηση, κύρια στην Αττική πέρασε στη σύμβαση αυτή μία μείωση του χρόνου εργασίας στις 38 ώρες και 45 λεπτά τη βδομάδα από Ι-Ι-1986, ρύθμιση που δεν δεχόμαστε και εφαρμόζουμε ντεφάκτο το 35ωρο. Επίσης πέρασε μία μείωση από 900 σε 750 των ενσήμων για τον υπολογισμό τριετίας στους Οικοδόμους.

Στη σύμβαση της κατεργασίας ξύλου του 1984, που υπογράψαμε με τους επαγγελματιοβιοτέχνες του κλάδου πετύχαμε μία τριετία 5%, 1 μπλοζα εργασίας, ενσωμάτωση όλων των προηγούμενων Α.Τ.Α. και διορθωτικού σε βασικό και αύξηση 20 δρχ., τα οποία επικυρώθηκαν με απόφαση του Δ.Δ.Δ.Δ. το 1985, όμως αυτά δεν τα υπόγραψε ο υπουργός λόγω της πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου και κατατέθηκε στο Ειρηνοδικείο για να έχει ισχύ δημοσίευσης. Επίσης πετύχαμε στις συμβάσεις των συντηρητών από μία τριετία και δύο στην οδοποιία.

Οι συλλογικές συμβάσεις του κλάδου για το 1986 έχουν καταγγελθεί, βρίσκονται όμως ακόμα σε εικρεμότητα μία και η εργοδοσία, οχυρωμένη πίσω απ'την εισοδηματική πολιτική δεν ήρθε για διαπραγματεύσεις.

Για το ζήτημα των συλλογικών συμβάσεων θα πρέπει να ανέβει ακόμα πιο πολύ η πάλη του κλάδου γιατί σήμερα που η εργατική τάξη δέχεται μία ολομέτωπη επίθεση στα όσα με αγώνα και αίμα έχει κατακτήσει οι συμβάσεις καθορίζουν τα κατώτερα μεροκάματα ασφαλείας, μπορούν να αντιμετωπίσουν προβλήματα συνθηκών εργασίας και άλλα θεσμικά αιτήματα.

Παρά την υπονόμευση του θεσμού απ'την κυβέρνηση, ο κλάδος μας μαζί με όλη την εργατική τάξη πρέπει να παλέψει για την αναβάθμισή του. Να τροποποιηθεί ριζικά ο αντεργατικός ν.3239 με κατάργηση της υποχρεωτικής διαιτησίας και με καθιέρωση ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων. Να κατοχυρωθεί νομοθετικά η Α.Τ.Α., να δίνεται με γνήσιο τιμάρημο, και πάντοτε πάνω στα καταβαλλόμενα μεροκάματα.

Η ΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΒΔΟΜΑΔΑ 35 ΩΡΩΝ (7ωρο - 35ωρο)

Πρωτοποριακή κατάκτηση του κλάδου μας απ'το 1964 ήταν η 7ωρη ημερήσια απασχόληση. Τότε την είχαμε επιβάλλει ντεφάκτο και ύστερα από 11 χρόνια (το 1975) πέρασε στη Συλλογική Σύμβαση. Με την καθιέρωση του πενθήμερου-σαραντάωρου αυτή μας η κατάκτηση θίχτηκε. Παρά τις επίμονες προσπάθειές μας η κυβέρνηση δεν δέχονταν να μειώσει τις ώρες σε 35 τη βδομάδα. Έτσι ο κλάδος βρέθηκε και πάλι στην ανάγκη να κάνει ένα νέο πρωτοποριακό βήμα.

Να εφαρμόσει και πάλι το 7ωρο ντεφάκτο με 35ωρο αυτή τη φορά σύμφωνα και με την απόφαση του προηγούμενου συνέδριού μας.

Η εφαρμογή του άρχισε απ'την περιοχή της Αττικής τον Ιούλη του 1985 με πολύ καλή επιτυχία και ακολούθησαν και άλλες πόλεις,

όπως Θεσσαλονίκη, Μυτιλήνη, Λήμνος, Λάρισα, Γιάννενα, Σκόπελος, Βέροια, Σέρρες, Λευκάδα, Πάτρα κ.α.

Παρά τη πρωτοφανή αντίδραση κυβέρνησης και εργοδοσίας στην Αθήνα έχουμε σχεδόν πλήρη εφαρμογή, σε αρκετές πόλεις ικανοποιητική και σε ορισμένες η εφαρμογή δεν προχώρησε ικανοποιητικά.

Ο χειμώνας σταμάτησε την επέκταση της εφαρμογής σ' όλη τη χώρα. Η Ομοσπονδία με εγκύβλιο προς τα Σωματεία ενημέρωσε και είχε βάλει στόχο την ολοκλήρωση του 7ωρου σ' όλη τη χώρα την 1η Μαΐ του χρόνου προς τιμή και των 100 χρόνων της Εργατικής Πρωτομαγιάς. Πρέπει να πούμε όμως ότι οι εξελίξεις αυτό το διάστημα με την εισοδηματική πολιτική και την κατάσταση στη Γ.Σ.Ε.Ε. απορρόφησε σ' ένα βαθμό την δραστηριότητά μας και έτσι δεν βρεθήκαμε έτοιμοι να βοηθήσουμε τα Σωματεία γι' αυτή την ολοκλήρωση. Είμαστε όμως στην αρχή του καλοκαιριού. Είναι η πιό κατάλληλη περίοδος για την εφαρμογή του 7ωρου.

Από το βήμα του Συνεδρίου καλούμε όλα τα Σωματεία, όλους τους αντιπροσώπους που βρίσκονται εδώ, αμέσως με τη λήξη των εργασιών του Συνεδρίου να καταπιαστούμε όλοι μ' αυτό το πρόβλημα και μέσα στο καλοκαίρι να το εφαρμόσουμε σ' όλη την Ελλάδα.

Παράλληλα η θεσμοθέτηση του 7ωρου-35ωρου περνάει στην πρώτη σειρά των διεκδικήσεων του κλάδου μας. Είναι αίτημα δίκαιο που πρέπει να ικανοποιηθεί λόγω του εκσυγχρονισμού με νέα τεχνολογία, της μεγάλης ανεργίας και της μεγάλης κόυρασης που φέρνει στον εργαζόμενο το εξαντλητικό επάγγελμά μας.

Παράλληλα στις άλλες ειδικότητες του κλάδου οι ώρες πρέπει να μειωθούν στις 37,5 τη βδομάδα.

ΤΟ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟ ΕΠΙΔΟΜΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ - ΛΑΤΟΜΩΝ - ΛΙΘΕΣΤΟΠΟΙΩΝ

Τα επιδόματα Χριστούγεννα και Πάσχα τα έχουμε κατακτήσει με αγώνα και αίμα απ' το 1975 σαν επιδόματα για την εισοδηματική κάλυψη της απώλειας που έχουμε λόγω των καιρικών συνθηκών.

Από το 1975 το παίρνουμε χωρίς διακοπή, ενώ παράλληλα παλεύουμε για τη νομοθετική του κατοχύρωση. Ενώ παλαιότερα υπήρχαν υποσχέσεις για νομοθέτηση, τελευταία αμφισβητείται απ' τον Ο.Α.Ε.Δ. ο χαρακτήρας αυτού του επιδόματος σαν χειμερινού επιδόματος. Μάλιστα ο νέος Διοικητής του Ο.Α.Ε.Δ. κ. Άμαλος σε συνέντευξή του μίλησε για "διαχρονική συρρίκνωση των επιδομάτων και αντιμετώπισή τους μέσα απ' την τακτική επιδότηση".

Γιά μας αυτό στα απλά ελληνικά σημαίνει ότι έχουν βάλει σαν στόχο το κόψιμο του επιδόματος. Δεν θα το επιτρέψουμε και ο κλάδος έδειξε αυτή τη θέλησή του όταν επιχείρησαν να κάνουν αρχή με το τελευταίο επίδομα του Πάσχα. Γιά μας αυτά τα επιδόματα είναι κατάκτηση αδιαπραγμάτευτη και το μόνο που συζητάμε είναι η νομοθέτησή του, που πρέπει να γίνει άμεσα, καθώς και η βελτίωση των προϋποθέσεων ώστε να το παίρνουν όλοι οι Οικοδόμοι.

ΕΝΤΑΞΗ ΣΤΑ ΒΑΡΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΑ ΕΠΑΓΓΡΕΜΑΤΑ

Οι περισσότερες ειδικότητες των επαγγελμάτων της δύναμης της Ομοσπονδίας μας είναι ενταγμένες στα βαρεία και ανθυγείνιά επαγγέλματα.

Ανένταχτες παραμένουν ορισμένες ειδικότητες της κατεργασίας ξύλου, των ναυπηγοξυλουργών, των πριστηρίων, των υδραυλικών, οι τζαμάδες κ.λ.π.

Το δευτεροβάθμιο συμβούλιο κρίσης Βαρειών και Ανθυγείνιων Επαγγελμάτων που έχει συσταθεί δεν λειτούργησε για να κρίνει αυτές τις ειδικότητες.

Με τις πιέσεις των αγώνων είχαμε αποσπάσει απ'την Υφυπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων την υπόσχεση για επίσκεψη της διαδικασίας και τη βοήθεια του υπουργείου για ένταξη των ειδικοτήτων αυτών.

Μετά την ανακοίνωση των αντεργατικών οικονομικών μέτρων του περασμένου Οκτώβρη και σ'αυτό το πρόβλημα έχουμε υπαναχώρηση και άρνηση. Με γραπτή απάντηση η κυρία Υφυπουργός λέει ότι καμιά ικανοποίηση ασφαλιστικών προβλημάτων δεν θα γίνει μέσα στο 1986.

Η Κυβέρνηση όχι μόνο αρνείται να εντάξει τις ειδικότητες στα βαρεία αλλά έχει βάλει στο στόχαστρο και όσες ειδικότητες είναι ενταγμένες. Υπάρχει μελέτη του Ι.Κ.Α. που μιλάει για επανάκριση όλων των ειδικοτήτων που έχουν υπαχθεί. Αυτό σημαίνει ότι πάνε να αποχαρακτηρίσουν ειδικότητες και να ανεβάσουν το όριο ηλικίας για σύνταξη απ'τα 58 και 60 χρόνια στα 65 χρόνια, είναι και αυτό ένα σχέδιο της Ε.Ο.Κ., στην οποία δεν υπάρχει αντίστοιχος θεσμός.

Απ'τη μεριά μας προειδοποιούμε όχι μόνο να μην τολμήσουν κάτι τέτοιο, αλλά να λειτουργήσει το συμβούλιο κρίσης και άμεσα να εντάξει στα βαρεία-ανθυγείνιά όλες τις ειδικότητες του κλάδου μας που δεν έχουν υπαχθεί.

ΜΗΧΑΝΟΓΡΑΦΗΣΗ

Η μηχανογράφηση της ασφάλισης των Οικοδόμων, ώστε να σταματήσει το αναχρονιστικό σύστημα της επικόλλησης ενσήμων, που έχει σαν αποτέλεσμα να κλέβονται πολλά ένησημα στους συναδέλφους, δεν προχωράει ικανοποιητικά. Από το περασμένο συνέδριο μέχρι τώρα έχει εφαρμοστεί στην περιοχή Αιτωλοακαρνανίας, Κεφαλονιάς, Ζακύνθου, Λχαΐας, Ηλείας και Μεσσηνίας, στις οποίες η απογραφή είχε αρχίσει πριν το Συνέδριο.

Με πολύ αγώνα και πίεση καταφέραμε να επεκταθεί η μηχανογράφηση από το Δεκέμβρη 1985 και στην περιοχή Αττικής. Με τους ρυθμούς που επεκτείνεται το σύστημα μηχανογράφησης θα χρειαστούν πολλά χρόνια για την επέκτασή του σ' όλη τη χώρα. Αίτημά μας είναι να σταματήσει ο ρυθμός χελώνας και άμεσα να επεκταθεί η μηχανογράφηση της ασφάλισης μας σ' όλη τη χώρα.

Η μέχρι σήμερα εφαρμογή έχει δείξει ότι τα οφέλη είναι μεγάλα και για τους Οικοδόμους που δεν χάνουν ένησημα και για το Ι.Κ.Α. που ανεβάζει τα έσοδά του.

Καμιά δικαιολογία για την καθυστέρηση δεν μπορεί να υπάρχει.

ΣΥΝΤΑΞΗ ΣΤΑ 55 ΧΡΟΝΙΑ

Με τους αγώνες μας καταφέραμε μιά απ' τις καλύτερες και μεγαλύτερες κατακτήσεις του κλάδου. Επιβάλλαμε τη μείωση του ορίου ηλικίας για σύνταξη απ' τα 60 στα 58 χρόνια στους Οικοδόμους. Βέβαια το αίτημά μας ήταν και είναι να γίνει στα 55 χρόνια για τα βαρειά και ανθυγιεινά επαγγέλματα και στα 60 για όσα δεν είναι ενταγμένα.

Δεχτήκαμε τη μείωση αυτή κατά 2 χρόνια σαν πρώτο βήμα, καταγγέλοντας ταυτόχρονα τη ρύθμιση που ρίχνει το κόστος στο περίσσειμα απ' τη χρήση του ειδικού λογαριασμού.

Το αίτημά μας παραμένει και άμεσα παλεύουμε να επεκταθεί αυτή η μείωση και στους λατόμους, μαρμαράδες και τις άλλες ειδικότητες που είναι στα βαρειά.

ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ - ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ενενηντα δύο συνάδελφοί μας έχασαν τη ζωή τους σε θανατηφόρα εργατικά ατυχήματα, σύμφωνα με τα καταγεγραμμένα στις εφημερίδες ατυχήματα που συγκεντρώσαμε στα χρόνια 1983-1985. (Το 1983 ήταν 38, το 1984 ήταν 16 και το 1985 ήταν 38). Στην πραγματικότητα είναι πολύ περισσότερα.

Χιλιάδες είναι τα μη θανατηφόρα εργατικά ατυχήματα στον κλάδο μας.

Τόσο ο μεγάλος αριθμός των νεκρών όσο και το γεγονός ότι στους Οικοδόμους και εργαζόμενους στα συναφή Επαγγέλματα συμβαίνουν το 1/3 του συνόλου των εργατικών ατυχημάτων, δείχνει ότι ο κλάδος μας πληρώνει το βαρύτερο φόρο αίματος για το μεροκάματο.

Είχαμε προτείνει και παλεύαμε να γίνει νόμος που να προβλέπει επιτροπές ελέγχου των μέτρων ασφαλείας, στις οποίες θα συμμετέχουν και εκπρόσωποι των σωματείων μας. Ενώ είχαμε υπόσχεση ότι κάτι τέτοιο θα γίνονταν δεκτό η κυβέρνηση φηφίζοντας το νόμο 1568/85 για την "υγιεινή και ασφάλεια των εργαζομένων", δεν πήρε υπ' όψη τις προτάσεις μας.

Παλεύουμε για τη νομοθέτηση των επιτροπών ελέγχου και πρέπει να το πούμε ότι ο αγώνας πρέπει να ενταθεί γιατί μέσα στο φόρτο των προβλημάτων, αυτό το ζήτημα των ατυχημάτων κάπως έχει ατονίσει.

Επίσης οι συνθήκες εργασίας στους τόπους δουλειάς θα πρέπει να βρίσκονται στο κέντρο της προσοχής και της πάλης μας. Στα περισσότερα εργοστάσια και εργοτάξια οι συνθήκες είναι σκληρές, ανθυγιεινές και απάνθρωπες. Οι εργοδότες θεωρούν τη λήψη μέτρων άσκοπη δαπάνη που επιβαρύνει το κόστος παραγωγής, ενώ η έλλειψη συστηματικού ελέγχου από τις αρμόδιες υπηρεσίες επιδεινώνει την κατάσταση.

Χρειάζεται λοιπόν τα Σωματεία να ελέγχουν στις επισκέψεις τους στους τόπους δουλειάς τις συνθήκες, να κάνουν παρατηρήσεις στους εργοδότες, να παρεμβαίνουν στις επιθεωρήσεις εργασίας και όταν δεν παίρνονται μέτρα να οργανώνουν την πάλη των εργαζομένων. Απαραίτητο είναι να θεσπιστούν προδιαγραφές λειτουργίας των εργοστασίων.

ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Η πορεία του Επικουρικού μας Ταμείου δεν είναι ικανοποιητική. Ορισμένα στοιχεία πρέπει να μας βάλουν σε ανησυχία για το μέλλον του. Το 1984 και 1985 ο ισολογισμός του Ταμείου ήταν ελλειμματικός κατά 270 εκατομμύρια το 1984 και κατά 603 εκατομμύρια το 1985. Αυτό σημαίνει ότι αν εξακολουθήσει αυτή την πορεία σε λίγα χρόνια θα αντιμετωπίζει πρόβλημα ύπαρξης.

Βέβαια το Ταμείο έχει όλες τις δυνατότητες όχι μόνο να επιζήσει, αλλά και να βελτιώσει τις παροχές προς τους ασφαλισμένους.

Αυτό μπορεί να γίνει αν σταματήσει η τεράστια εισφοροδιαφυγή που γίνεται από τη μη συνεισπραξη απ' το Ι.Κ.Α. των εισφορών από τα Συναφή Επαγγέλματα, αν εισπραχθούν τα δισεκατομμύρια χρέη των εργοδοτών, αν το Ι.Κ.Α. δίνει κανονικά τις εισφορές που εισπράττει (χρωστάει 1,5 δις) και τέλος αν σταματήσει η Διοίκηση τις δεκάδες κατά μήνα χαριστικές πράξεις προς τους εργοδότες.

Η συμμετοχή απ' το 1985 στη Διοίκηση του Επικουρικού Ταμείου δύο απ' τους συναδέλφους που προτάθηκαν απ' την Ομοσπονδία (Φλάμπουρας-Κοντογιάννης) αν και βοηθάει στο να ακούγεται η γνώμη της Ομοσπονδίας, δεν αλλάζει τα πράγματα, αφού η πλειοψηφία που διόρισε η κυβέρνηση φροντίζει να εφαρμόζει κατά γράμμα την κυβερνητική πολιτική παρά τις προτάσεις της Ομοσπονδίας για βελτίωση της οργάνωσης και της δουλειάς του Ταμείου, καθώς και των παροχών προς τους ασφαλισμένους.

Απ' τα πιά σοβαρά προβλήματα που αφορούν το Επικουρικό Ταμείο είναι αυτά που σχετίζονται με τις νέες περιοχές που επεκτάθηκε το Ταμείο.

Οι προϋποθέσεις για την επικουρική σύνταξη των συναδέλφων σ' αυτές τις περιοχές και με την ανεργία που υπάρχει, είναι βαρείες.

Πρότασή μας είναι να μειωθούν σε 500 τα ένημα που χρειάζονται την πρώτη πενταετία απ' την επέκταση και από εκεί και πέρα να απαιτούνται 100 ένημα το χρόνο κατά μέσο όρο με κατάργηση των 700 ενσήμων της τελευταίας πενταετίας.

Παραμένει τό αίτημά μας για αύξηση των συντάξεων του Ταμείου ώστε να φτάσουν στο 68% έναντι των συντάξεων του Ι.Κ.Α. Επίσης:

- Να επισπευσθεί ο χρόνος έκδοσης συντάξεων.
- Να αναγνωρίζονται τα ένημα που χορηγήθηκαν με το ν.629/77 και 825/78, χωρίς καμμία επιβάρυνση των Οικοδόμων.
- Να μειωθεί κατά 25% το συνολικό ποσό που απαιτείται για εξαγορά χρόνου ασφάλισης που προβλέπεται απ' το 816/79 Π.Δ., για τις νέες περιοχές που επεκτάθηκε το Επικουρικό από το 1976 και μετά.

Ι.Κ.Α. - ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ο μεγαλύτερος ασφαλιστικός Οργανισμός της χώρας μας με 4,5 εκατομμύρια άμεσα και έμμεσα ασφαλισμένους και με 450 χιλιάδες συνταξιούχους βρίσκεται σε τραγικό οικονομικό αδιέξοδο. Το έλλειμμα του Ι.Κ.Α. στο τέλος του 1986 υπολογίζεται ότι θα φτάσει τα 421 δις δραχμές. Το επίπεδο υγειονομικής περίθαλψης και ασφαλιστικών παροχών είναι εξαιρετικά χαμηλό.

Το σύστημα με τα ραντεβού, που έχει εφαρμοστεί, καταταλαιπωρεί τους ασφαλισμένους και καμιά φορά οδηγεί στη "μετά θάνατον εξέταση του ασθενή". Μεγάλη είναι η ανεπάρκεια διοικητικού, ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού. Στις επαρχιακές πόλεις, ο εργαζόμενος είναι "αναγκασμένος" να αρρωστήσει τις πρωινές ώρες που δουλεύουν οι συμβεβλημένοι με το Ι.Κ.Α. γιατροί, γιατί αν αρρωστήσει απόγευμα ή νύχτα και πάει σε άλλο γιατρό, το Ι.Κ.Α. δεν αναγνωρίζει τα έξοδα και δεν πληρώνει.

Το κράτος δεν ενισχύει οικονομικά το Ι.Κ.Α. και το μόνο που κάνει είναι να εγγυάται για τον παραπέρα δανεισμό του με φηλό επιτόκιο 18,5%

Χρησιμοποιείται το Ι.Κ.Α., όπως και από τις προηγούμενες κυβερνήσεις, για ρουσφέτι και προεκλογικές προσλήψεις, χωρίς αξιοκρατία και δημοκρατικές διαδικασίες.

Την κύρια ευθύνη για την άσχημη κατάσταση του Ι.Κ.Α. την έχουν οι κυβερνήσεις της Δεξιάς που υπόταξαν το Ι.Κ.Α. στην ασυδοσία των μεγαλοεργοδοτών, αλλά και οι κυβερνήσεις του Πλ.Σ.Ο.Κ., που ακολουθούν την ίδια πολιτική.

Η ανάγκη για οικονομική και διοικητική εξυγίανση του Ι.Κ.Α. είναι επιτακτική για να μπορέσει να ορθοποδήσει και να παρέχει στους ασφαλισμένους καλύτερες υπηρεσίες και παροχές.

Έχουμε όμως και τα ιδιαίτερα κλαδικά μας ασφαλιστικά προβλήματα που διεκδικούμε τη λύση τους. Σημειώνουμε ότι όσο η ανεργία συνεχίζεται σε τόσο ψηλά επίπεδα τα ασφαλιστικά προβλήματα για τους εργαζόμενους του κλάδου μας θα μεγαλώνουν. Δύσκολα θα συγκεντρώνονται οι βασικές και οι πρόσθετες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, ασθένειας, επίδοσης κ.λ.π.

Στα πλαίσια αυτά αποκτάει μεγάλη επικαιρότητα η πάλη για την άμεση ρύθμιση ορισμένων υπερώριμων για λύση ασφαλιστικών προβλημάτων, όπως:

- Κατάργηση των 1.000 ενσήμων της τελευταίας δεκαετίας πριν τη σύνταξη.

- Να μειωθούν από 100 σε 80 τα ένημα που απαιτούνται για πλήρη ασφαλιστική κάλυψη και επίδοσης ασθενείας.

- Να αναγνωρίζεται σαν χρόνος ασφάλισης και συντάξιμος ο χρόνος ασθένειας, ανεργίας και στράτευσης, χωρίς καμιά επιβάρυνση.

- Να μειωθούν από 1.000 σε 500 τα ένημα της πρώτης πενταετίας απ'την επέκταση του Ι.Κ.Α. σε νέες περιοχές και από 175 σε 100, κατά μέσο όρο, το χρόνο για τα μετά πενταετία χρόνια.

-Να αναγνωριστούν τα υπέρ αγνώστων ένσημα, αίτημα το οποίο η υφυπουργός Κοινωνικών Ασφαλίσεων με έγγραφό της χαρακτήρισε δίκαιο και να αξιοποιηθεί ο λογαριασμός αυτός για τις ασφαλιστικές ανάγκες του κλάδου. Αν και δίκαιο το αίτημά μας η κυβέρνηση δεν προχωράει στη λύση του.

-Να προσαυξάνεται η κατώτερη σύνταξη ανάλογα με τα επιπλέον ένσημα για όσους υπερβαίνουν τη βασική προϋπόθεση των 4.050 ενσήμων.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Τα τελευταία χρόνια λόγω της συνεχιζόμενης ανεργίας και των χαμηλών μεροκάματων, ο αριθμός των νέων που μπαίνουν στην οικοδομή είναι μικρός. Ο κλάδος σιγά-σιγά "γερνάει" και αυτό δεν είναι καλό. Ο σχετικά μικρός αριθμός νέων στον κλάδο, δυσκολεύει σ'ένα βαθμό την ιδιαίτερη δουλειά των Σωματείων σ'αυτό το κομμάτι των εργαζομένων.

Από την άποψη όμως της προοπτικής και συνέχισης των αγωνιστικών παραδόσεων του κλάδου μας, παρά τις όποιες δυσκολίες, είναι ανάγκη τα Σωματεία να καταπιάνονται με τα προβλήματα των νέων του κλάδου, τα εργασιακά, αλλά και τα ιδιαίτερα προβλήματα, πολιτισμού, ψυχαγωγίας, άθλησης, που απασχολούν τους νέους.

Η οργανωμένη απ'τα Σωματεία δραστηριότητα γύρω από αυτά τα ζητήματα δίνει περιεχόμενο στη συμμετοχή των νέων, τους φέρνει κοντά στο Σωματείο και την οργανωμένη δράση. Αποκρούεται έτσι ο ξενόφερτος τρόπος ζωής που η άρχουσα τάξη προσπαθεί να επιβάλλει στη νεολαία, και επί πλέον με τη συμμετοχή των νέων στη δράση του Σωματείου και τους αγώνες βοηθάμε στην αγωνιστική ταξική τους διαπαιδαγώγηση.

Η εκλογή νέων σε ηλικία στα Δ.Σ. των σωματείων είναι μέτρο θετικό για την απόκτηση πείρας και την ανάδειξη νέων στελεχών.

Η Ομοσπονδία μας παλεύει για την ικανοποίηση των παρακάτω βασικών αιτημάτων των νέων εργαζομένων:

- Ιση αμοιβή για ίση δουλειά για όλους τους νέους οικοδόμους.
- Να πάφουν οι σπουδαστές να πληρώνονται με την απαράδεκτη σύμβαση μαθητείας και να αμείβονται με τις συμβάσεις της Ομοσπονδίας, τουλάχιστον με το μεροκάματο του ανειδίκευτου.
- Εξάωρη δουλειά για τους εργαζόμενους φοιτητές, σπουδαστές και μαθητές.
- Ένα μήνα άδεια κατά τις εξετάσεις, πληρωμένη απ'τον Ο.Α.Ε.Δ.
- Επιδότηση χωρίς προϋποθέσεις των νέων που ζητούν δουλειά και δεν βρίσκουν.
- Να μειωθεί η στρατιωτική θητεία.
- Να μην χρησιμοποιούνται οι στρατευμένοι σαν απεργοσπαστικός μηχανισμός, καθώς και σε οικοδομικά έργα σε μονάδες.
- Να ενισχύονται από τους αρμόδιους κρατικούς φορείς οι πολιτιστικές και αθλητικές δραστηριότητες των συνδικάτων.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ - ΓΕΝΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

Φτάσαμε στο 13ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας με νέες κατακτήσεις και στον οργανωτικό τομέα. Στα τρία χρόνια προχώρησε η μαζικοποίηση των Σωματείων με εγγραφές νέων μελών και αυξήθηκε ο αριθμός των ψηφισάντων.

Στο 12ο Συνέδριο στη δύναμη της Ομοσπονδίας ήταν 334 Σωματεία με 101.421 μέλη και 57.717 ψηφισαντες. Στο σημερινό Συνέδριό μας τα Σωματεία είναι 325 με 120.000 μέλη και 66.000 ψηφισαντες. Προχώρησε στα τρία αυτά χρόνια η κατεύθυνση των προηγούμενων Συνεδρίων μας για τη συνένωση των Σωματείων ειδικότητας σ'ένα Συνδικάτο κατά πόλη ή περιοχή. Έτσι 60 Σωματεία ειδικότητας διαλύθηκαν και συνενώθηκαν σε ισχυρά Συνδικάτα στην Αθήνα, στα Χανιά, την Κοζάνη, την Άρτα, τα Γιάννενα, την Πάτρα, τη Λευκάδα, τα Τρίκαλα και τον Πύργο. Στην Αθήνα με τη συνένωση των Σωματείων στο Συνδικάτο δημιουργήθηκε το μεγαλύτερο στη χώρα μας πρωτοβάθμιο σωματείο που αριθμεί πάνω από 28 χιλιάδες μέλη, με πρωτοπόρα δράση στους χώρους δουλειάς και τους αγώνες του κλάδου.

Τα δέκα χιλιάδες παραπάνω μέλη, απ'τα παλιά σωματεία και οι 7 χιλιάδες παραπάνω ψηφισαντες δείχνουν την αναγκαιότητα και τη σωστότητα ίδρυσης του Συνδικάτου της Αθήνας. Σημειώνουμε εδώ ότι δυστυχώς η κυβερνητική συνδικαλιστική παράταξη δεν θέλησε να ανταποκριθεί στην ομόθυμη θέληση των Οικοδόμων για οργανωτική ενότητα, και προχώρησε στη δημιουργία σωματείων κατά δήμο ή ενότητα δήμων. Σωματεία μικρά, άμαζα που για την εγγραφή μελών χρησιμοποιούνται μέθοδοι καταδικασμένες (ρουσφέτι, εκβιασμός) και που για στόχο έχουν να διασπάσουν οργανωτικά και να αποπροσανατολίσουν τους Οικοδόμους απ'την αγωνιστική διεκδίκηση.

Η Ομοσπονδία έγραψε αυτά τα Σωματεία στη δύναμή της, αλλά τονίζει προς κάθε κατεύθυνση ότι η ύπαρξη αυτών των σωματείων τίποτα καλό δεν προμηνύει για τον κλάδο και καλούμε να συγχωνευτούν στο Συνδικάτο.

Η μέχρι τώρα πείρα από τις ενοποιήσεις στα Συνδικάτα δείχνει ότι αυτή η διαδικασία πρέπει να συνεχιστεί όπου ωριμάζει στη συνείδηση των συναδέλφων η ανάγκη της ενοποίησης των σωματείων.

Η λειτουργία των οργάνων των σωματείων, γενικές συνελεύσεις, διοικητικά συμβούλια, εκλεγτικές επιτροπές, σωματειακές επιτροπές θα πρέπει να ανέβει ακόμα περισσότερο και να δυναμώσει η επαφή τους με τους εργαζόμενους του κλάδου στους τόπους δουλειάς, η ενημέρωση, οργάνωση και κινητοποίηση των συναδέλφων.

Η Διοίκηση της Ομοσπονδίας αυτό το διάστημα προσπάθησε να ενημερώνει τις διοικήσεις των σωματείων τακτικά. Με 50 εγκυκλίους προς τα σωματεία ενημέρωσε για διάφορες αποφάσεις, εξελίξεις στα προβλήματα, καθώς και αποφάσεις για απεργιακές κινητοποιήσεις. Επίσης οργανώθηκαν από τη διοίκηση της Ομοσπονδίας περιφερειακές συσκέψεις των Δ.Σ. κατά περιοχή, στις οποίες μίλησαν μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής και της Διοίκησης. Η ζωντανή επαφή της Διοίκησης με τα σωματεία της επαρχίας σ' αυτό το διάστημα ήταν αρκετά ανεβασμένη σε σχέση με το παρελθόν, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι ήταν στο ύψος των απαιτήσεων.

Η νέα Διοίκηση θα πρέπει να καταβάλει προσπάθεια για πιο στενή επαφή και βοήθεια προς τα σωματεία.

Τα όργανα της Ομοσπονδίας, Γενικό Συμβούλιο, Διοίκηση, Εκτελεστική Γραμματεία και Ελεγκτική Επιτροπή λειτούργησαν αυτό το διάστημα τακτικά με βάση το καταστατικό και έγκαιρα όπου χρειάστηκε. Οι αποφάσεις του ήταν αυτές που καθοδήγησαν τη δράση και τους αγώνες του κλάδου.

Αναπτύχθηκε αυτό το διάστημα η αλληλεγγύη του κλάδου μας προς άλλα τμήματα της εργατικής τάξης που αγωνίζονταν. Η διοίκηση και η Εκτελεστική Γραμματεία συμπαραστάθηκαν στους αγώνες άλλων κλάδων ή εργοστασίων. Με ανακοινώσεις συμπαράστασης, παρουσία, ή οικονομική ενίσχυση εκφράσαμε την αλληλεγγύη μας. Εκδήλωση συμπαράστασης από άλλους εργαζόμενους είχαμε και εμείς τόσο στους αγώνες του κλάδου όσο και σε αγώνες εργοστασίων. Το ζήτημα όμως της αλληλεγγύης πρέπει ακόμα πιο πολύ ν' αν' βρει σίγουρα που εργοδοσία και κυβέρνηση έχουν περάσει σε ολομύτητη επίθεση ενάντια στους εργαζόμενους. Κάθε αγώνας οποιουδήποτε τμήματος της εργατικής τάξης είναι υπόθεση ολοκληρης της εργατικής τάξης. Αποφασιστικά πρέπει να αποκρουστούν οι αντιδραστικές θεωρίες που καλλιεργούνται σκόπιμα για να χερτίσουν τους εργαζόμενους και να τους κάνουν εύκολη λεία. Δεν έχουν θέση ανάμεσα στους εργαζόμενους οι θεωρίες για "υψηλόμισθους και χαμηλόμισθους", "εργάτες και υπάλληλους", "μόνιμους και μη μόνιμους", "εργαζόμενους στον ιδιωτικό και εργαζόμενους στον δημόσιο τομέα" κ.λ.π. Όλοι είμαστε εργαζόμενοι, μας πλήττει όλους η αντεργατική εισοδηματική πολιτική, έχουμε προβλήματα και όλοι μαζί παλεύουμε για τη λύση τους. Είμαστε όλοι αλληλέγγυοι.

Η αλληλεγγύη της Ομοσπονδίας και του κλάδου μας εκφράστηκε και σε διεθνές επίπεδο προς τους αγωνιζόμενους λαούς της Κύπρου, της Τουρκίας, του Λιβάνου, της Νότιας Αφρικής, της Νικαράγουα, του Σαλβαντόρ κ.α.

Ενισχύσαμε οικονομικά τους απεργούς ανθρακωρύχους της Αγγλίας. Η διεθνιστική αλληλεγγύη του κλάδου μας πρέπει να συνεχιστεί και να δυναμώσει. Οι εργάτες όπου και αν ζουν είναι αδέρφια. Έχουν τον ίδιο εχθρό, την εκμετάλλευση και τον ιμπεριαλισμό.

Η Ομοσπονδία μας δυνάμωσε τις σχέσεις της με τα Συνδικάτα Οικοδόμων άλλων χωρών. Στα γραφεία της δέχτηκε αντιπροσωπείες Συνδικάτων από τη Νικαράγουα, το Σαλβαντόρ, τη Ν.Αφρική. Φιλοξενήσαμε για μία βδομάδα αντιπροσωπεία του συνδικάτου οικοδόμων Βουλγαρίας. Σε συνεργασία με τη Διεθνή Ένωση Οικοδόμων της Π.Σ.Ο., η Ομοσπονδία μας ανέλαβε την οργάνωση της συνεδρίασης της Επιτροπής για την υγιεινή και τα μέτρα ασφάλειας που έγινε στις 13 και 14 Νοέμβρη 1985 στην Αθήνα. Συνεχίστηκαν αυτά τα τρία χρόνια οι καλές μας σχέσεις με τη Διεθνή των Οικοδόμων, σχέσεις που πρέπει να συνεχίσουν και να δυναμώσουν στο μέλλον.

Το δημοσιογραφικό όργανο του κλάδου μας η ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ συνέχισε αυτά τα χρόνια την έκδοσή της ενημερώνοντας τον κλάδο για τα προβλήματα, κλαδικά και γενικά, τις κινητοποιήσεις και τις κατακτήσεις μας. Ανέβηκε ο αριθμός των φύλλων που κυκλοφορούν σε 15.000. Αδύνατα σημεία στην εφημερίδα μας είναι ότι δεν έχουμε ακόμα εξασφαλίσει ένα συντάκτη που θα επιμελείται την ύλη και την έκδοση της εφημερίδας. Έτσι ανάλογα με τις δουλειές που υπήρχαν στην Ομοσπονδία ορισμένες εκδόσεις της εφημερίδας βγήκαν σε δίμηνα.

Για τη νέα περίοδο θα μπορούσε με μία αύξηση της τιμής της εφημερίδας στις 15 δρχ. το φύλλο να εξασφαλιστούν τα έξοδα ενός μόνιμου συντάκτη, ώστε και η ποιότητα της εφημερίδας να βελτιωθεί και η έκδοσή της να γίνεται κανονικά. Παράλληλα χρειάζεται να αυξήσουμε την κυκλοφορία της, να εμπλουτίσουμε την ύλη με ανταποκρίσεις που πρέπει να στέλνουν τα σωματεία και τέλος να πληρώνουν τα σωματεία έγκαιρα και συχνά τις οφειλές προς την εφημερίδα.

Τα οικονομικά των σωματείων και της Ομοσπονδίας είναι επίσης ένα σοβαρό πρόβλημα που απαιτεί τη λύση του. Σαν ταξική συνδικαλιστική οργάνωση είμαστε ενάντια στη χρηματοδότηση του συνδικαλιστικού κινήματος από οποιονδήποτε κρατικό φορέα. Αίτημα του συνδικαλιστικού κινήματος είναι να καταργηθούν οι μηχανισμοί, όπως η Εργατική Εστία, που λειτουργούν για την εξαγορά συνειδήσεων. Τα παζάρια στο 23ο Συνέδριο-παρωδία της Γ.Σ.Ε.Ε. κάνουν αυτό το αίτημα άμεσο και επιτακτικό. Βέβαια τα χρήματα είναι από κρατήσεις των εργαζομένων και όσο λειτουργούν αυτοί οι οργανισμοί δεν πρόκειται να τους τα χαρίσουμε για να δίνουν περισσότερα στους εργατοπατέρες.

Το ζήτημα είναι ότι οι μηχανισμοί αυτοί πρέπει να καταργηθούν και οι συνδικαλιστικές οργανώσεις να αντλούν τα οικονομικά τους από τις συνδρομές και έκτακτες εισφορές των μελών τους.

Στον κλάδο μας έχει αρχίσει μιά δουλειά συγκέντρωσης χρημάτων από τους συναδέλφους στη διάρκεια της χορήγησης των επιδομάτων. Στην Αθήνα και άλλες πόλεις υπάρχει θετική πείρα. Δεν αρκεί όμως αυτό. Πρέπει να γίνει συνείδηση σε όλους τους εργαζόμενους του κλάδου ότι οι ίδιοι πρέπει να στηρίζουν οικονομικά το σωματείο τους, την Ομοσπονδία, το Εργατικό τους Κέντρο. Να κάνουν τα Συνδικάτα οικονομικά αυτοδύναμα.

Μέσα στη δραστηριότητα της Διοίκησης καταγράφεται και η απόκτηση ιδιόκτητων γραφείων της Ομοσπονδίας. Πρόκειται για μιά σημαντική επιτυχία. Η Ομοσπονδία μας έχει τώρα ένα σοβαρό περιουσιακό στοιχείο και φυσικά έπαψε να πληρώνει ενοίκιο. Στην έκκληση της Ομοσπονδίας προς τα σωματεία για οικονομική ενίσχυση, αρκετά ανταποκρίθηκαν.

Όσα δεν ανταποκρίθηκαν ακόμα ως το έχουν υπόψη τους, γιατί ακόμα χρειάζονται έξοδα για τον εξοπλισμό των γραφείων.

Συνάδελφοι,

Με όσα αναφέραμε νομίζουμε πως δώσαμε μιά συνοπτική έκθεση δράσης της Διοίκησης και του κλάδου. Βέβαια σε όλα δεν αναφερθήκαμε. Οι εργασίες του Συνεδρίου μας θα αναδείξουν και άλλες πλευρές της δράσης μας θετικές και αρνητικές. Βαθαίνοντας στα προβλήματα του κλάδου και συζητώντας κριτικά τη δράση μας σίγουρα μπορούμε να καταλήξουμε σε συμπεράσματα τέτοια που θα βοηθήσουν στο ξεπέρασμα των αδυναμιών και στην παραπέρα ανάπτυξη της ενότητας και του αγώνα των εργαζομένων του κλάδου μας.

Πριν τελειώσουμε όμως την έκθεση δράσης θέλουμε να πούμε ότι για να μπορούμε να συζητάμε, να μπορούμε να παλεύουμε, να μπορούμε να διεκδικούμε, χρειάζεται πρώτα απ' όλα να ζούμε.

Η εξασφάλιση λοιπόν της Ειρήνης και της ζωής είναι πρώτα απ' όλα τα καθήκοντα. Η απειλή για τη ζωή στον πλανήτη απ' τα πυρηνικά όπλα είναι αυτή που πρώτα απ' όλα πρέπει να αποκρουστεί. Η άμεση καταστροφή των πυρηνικών όπλων και η διεθνής συνεργασία για την ασφαλή αξιοποίηση της πυρηνικής ενέργειας για ειρηνικούς σκοπούς είναι το σωστό συμπέρασμα που πρέπει να βγάλει η ανθρωπότητα απ' το πρόσφατο ατύχημα σε πυρηνικό εργοστάσιο στα Τσερνομπίλ.

Σοβαρό κίνδυνο για τη χώρα μας αποτελεί η ύπαρξη στους έδαφος της πυρηνικών όπλων.

Τα παρανοϊκά σχέδια της ηγεσίας των Η.Π.Α. για τον "πόλεμο των άστρων" και οι βάρβαρες επιθέσεις των αμερικάνων ιμπεριαλιστών ενάντια στη Λιβύη και άλλους λαούς, που παλεύουν για Εθνική Ανεξαρτησία και προκοπή, δείχνουν ότι οι ιμπεριαλιστές είναι αδίστακτοι.

Η αποπυρηνικοποίηση των Βαλκανίων, η απομάκρυνση των πυρηνικών από τη χώρα μας, η υιοθέτηση απ'όλη την ανθρωπότητα των φιλειρηνικών προτάσεων της Σοβιετικής Ένωσης για καταστροφή όλων των πυρηνικών όπλων μέχρι το 2000, είναι αιτήματα για τα οποία ο κλάδος μας πρέπει να παλεύει με την ίδια και μεγαλύτερη ορμή απ'αυτή που παλεύει για τα κλαδικά προβλήματα.

Η συμμετοχή της χώρας μας στο ΝΑΤΟ και η ύπαρξη των αμερικάνικων βάσεων στη χώρα μας, μόνο δεινά σημαίνουν για το λαό μας.

Πρέπει να συνεχίσουμε να απαιτούμε να απομακρυνθούν οι βάσεις και να φύγει η χώρα μας από το ΝΑΤΟ. Να ακολουθήσει η χώρα μας πραγματικά πολιτική εθνικής Ανεξαρτησίας, με φιλικές και ισότιμες σχέσεις με όλες τις χώρες.

Μ'αυτές τις σκέψεις τελειώνουμε την έκθεση δράσης της απερχόμενης Διοίκησης, με την πίστη ότι οι εργασίες του Συνεδρίου να συμβάλλουν στην παραπέρα ανάπτυξη της ενότητας του κλάδου και όλων των εργαζομένων και στον αγώνα για τη λύση των προβλημάτων, για μία άλλη οικονομική πολιτική, για διέξοδο απ'την κρίση σε βάρος των μονοπωλίων και σε όφελος των εργαζομένων και του τόπου, για Εθνική Ανεξαρτησία και προκοπή.

- Ζήτω η αγωνιστική ενότητα του κλάδου και όλης της Εργατικής Τάξης.
- Ζήτω η διεθνιστική Αλληλεγγύη των εργατών όλου του κόσμου.
- Ζήτω η Ειρήνη και η Φιλία των λαών.
- Ζήτω το Ιζο Συνέδριό μας.
